

Pytania prejudycjalne

Czy dyrektywa (UE) 2016/681 ⁽¹⁾ jest zgodna z art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) w związku z poniższymi punktami:

- 1) czy przekazywane zgodnie z tą dyrektywą dane PNR są w świetle art. 7 i 8 karty określone w wystarczający sposób?
- 2) czy w świetle art. 7 i 8 karty dyrektywa ta – w odniesieniu do jej zakresu stosowania – zawiera wystarczające przedmiotowe rozróżnienie dla zbierania i przekazywania danych PNR pod względem rodzaju lotów i stopnia zagrożenia w określonym kraju oraz pod względem porównania z bazami danych i wzorcami?
- 3) czy ogólny, nieodróżnicowany okres zatrzymania wszystkich danych PNR jest zgodny z art. 7 i 8 karty?
- 4) czy w świetle art. 7 i 8 karty dyrektywa ta przewiduje wystarczającą ochronę proceduralną pasażerów w odniesieniu do wykorzystania przechowywanych danych PNR?
- 5) czy w świetle art. 7 i 8 karty zapewniono wystarczający poziom ochrony europejskich praw podstawowych przy przekazywaniu danych PNR organom państw trzecich przez państwa trzecie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania (Dz.U. 2016, L 119, s. 132).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Köln (Niemcy)
w dniu 17 marca 2020 r. – BD / Deutsche Lufthansa AG**

(Sprawa C-150/20)

(2020/C 279/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BD

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Pytania prejudycjalne

Czy dyrektywa (UE) 2016/681 ⁽¹⁾ jest zgodna z art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) w związku z poniższymi punktami:

- 1) czy przekazywane zgodnie z tą dyrektywą dane PNR są w świetle art. 7 i 8 karty określone w wystarczający sposób?
- 2) czy w świetle art. 7 i 8 karty dyrektywa ta – w odniesieniu do jej zakresu stosowania – zawiera wystarczające przedmiotowe rozróżnienie dla zbierania i przekazywania danych PNR pod względem rodzaju lotów i stopnia zagrożenia w określonym kraju oraz pod względem porównania z bazami danych i wzorcami?
- 3) czy ogólny, nieodróżnicowany okres zatrzymania wszystkich danych PNR jest zgodny z art. 7 i 8 karty?
- 4) czy w świetle art. 7 i 8 karty dyrektywa ta przewiduje wystarczającą ochronę proceduralną pasażerów w odniesieniu do wykorzystania przechowywanych danych PNR?

- 5) czy w świetle art. 7 i 8 karty zapewniono wystarczający poziom ochrony europejskich praw podstawowych przy przekazywaniu danych PNR organom państw trzecich przez państwa trzecie?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwu terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania (Dz.U. 2016, L 119, s. 132).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Mureș (Rumunia)
w dniu 30 marca 2020 r. – DG, EH/SC Gruber Logistics SRL**

(Sprawa C-152/20)

(2020/C 279/31)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Mureș

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: DG, EH

Strona pozwana: SC Gruber Logistics SRL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. (¹).. należy interpretować w ten sposób, że wybór prawa właściwego dla indywidualnej umowy o pracę wyklucza stosowanie prawa państwa, w którym pracownik zazwyczaj świadczył pracę, czy też w ten sposób, że fakt, iż dokonano wyboru prawa właściwego wyklucza stosowanie art. 8 ust. 1 zdanie drugie tego rozporządzenia?
- 2) Czy art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. należy interpretować w ten sposób, że płaca minimalna obowiązująca w państwie, w którym pracownik zazwyczaj świadczył pracę, stanowi prawo objęte zakresem „przepisów, których nie można wyłączyć w drodze umowy, na mocy prawa, jakie, w przypadku braku wyboru, byłoby właściwe”, zgodnie z art. 8 ust. 1 zdanie drugie tego rozporządzenia?
- 3) Czy art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. należy interpretować w ten sposób wskazanie w indywidualnej umowie o pracę przepisów rumuńskiego kodeksu pracy nie jest równoważne z wyborem prawa rumuńskiego w zakresie, w jakim w Rumunii powszechnie wiadomo, iż istnieje ustawowy obowiązek zawarcia takiej klauzuli wyboru w indywidualnej umowie o pracę? Innymi słowy, czy art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym i praktykom krajowym, które obowiązkowo włączają klauzulę wyboru prawa rumuńskiego do indywidualnych umów o pracę?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz.U. 2008, L 177, s. 6).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf
(Niemcy) w dniu 3 kwietnia 2020 r. – FI/ Eurowings GmbH**

(Sprawa C-157/20)

(2020/C 279/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf